

نحوه تأثیرگذاری شاخص های زیست-اقلیمی در محدوده آسایش زندگی

علیرضا بخشعلی پورگاوگانی^{*}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری (alirezabp17@yahoo.com)

چکیده

واکنش بدن در برابر شرایط اقلیمی پدیده ای تجربی است و در فرهنگ ها و مناطق جغرافیایی مختلف، متفاوت است. بنابراین نمی توان محدوده ای دقیق برای منطقه آسایش تعیین کرد؛ پس امری نسبی و تقریبی است و به نوع و میزان فعالیت و پوشش فرد، و فصول سال نیز بستگی دارد. از این رو در این مقاله سعی به بررسی محدوده آسایش انسان در مناطق مختلف شده است. در جامعه امروزی عدم توجه به اقلیم و محدوده آسایش انسان سرپناه اوگاه خود موجب ناراحتی گرمایی می شود و احتمال وقوع این وضعیت هم روزه روز بیشتر خواهد شد و با توجه به این که بدن انسان دماسنج مرکب است لذا احساس انسان به محیط اطراف اش رانمی توان تنها از طریق بررسی یکی از عناصر اقلیمی مانند دما، رطوبت، تابش یا جریان هوایان کرد زیرا ترکیب این عناصر بر انسان تأثیر می گذارد و با آسایش فیزیکی او ارتباط دارد. در طراحی ساختمان و مسائل تکنیکی آن آسایش حرارتی انسان به موقعیتی اتلاق می شود که انسان از نظر ذهنی و فکری در شرایط آسایش حرارتی قرار دارد. هدف از طراحی اقلیمی، ثابت نگه داشتن یا به حداقل رساندن هزینه لازم برای حفظ شرایط مطلوب و آسایش در فضای داخلی بنا و کاهش مصرف انرژی می باشد. بدیهی است برای مقابله با عدم آسایش حرارتی باید، دانشجویان معماری را با مقولات و مبانی نظری پایه در کلیه زمینه های مربوط به مشکل، از جمله پدیده آسایش و سایر مقولات پیوسته و وابسته آشنا ساخت.

واژه های کلیدی: معماری همساز، محدوده آسایش، اقلیم